ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Εν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 5-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,.

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ 2215

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ 5.50
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ » 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ » 100-20ο

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 4.2, ἐλαχ. 0.3 ὑπὸ τὸ 0.
Ὑγρ. μετρία. "Ανεμοι: σφοδροι.
Θάλασσα: Ἰόνιον κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 766.2

Η ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΓΝΩΣΙΣ

Ἐπανελάβομεν πολλάκις, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου τοῦ κ. Βενιζέλου ἀνὰ τὰς δυτικὰς πρωτευούσας καὶ μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του, πόσον κακὴν ὑπηρεσίαν προσφέρουν εἰς τὸν τόπον οἱ ἐξ ὀφφικίου ὑμνολόγοι τῆς κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι, πρὶν ἀκόμη ὁ κ. Βενιζέλος προβῇ εἰς τὰς τόσον αὐστηρὰς λιτὰς δηλώσεις του εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν του, ἔκριναν ἐπιτρεπόμενον νὰ ἀναμέλψουν διθυράμβους περὶ «κατορθωμάτων», περὶ «ἄθλων νικηφόρων» καὶ ἄλλων κενολογιῶν. Καὶ ἐτονίσαμεν ἐπανειλημμένως ὅτι, κατὰ τὴν παροῦσαν ἰδίως στιγμήν, ἡ ψύχραιμος καὶ ἐν διαυγείᾳ πνεύματος ἀντιμετώπισις τῆς πραγματικότητος εἶνε ὁ μόνος ἀσφαλὴς ὁδηγὸς πρὸς τὰς ἐπωφελεστέρας κατευθύνσεις.

Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Νημάγιερ καὶ τῆς Δ. Ο. Ε., ἐκ τῶν ὁποίων, ὅπως τόσον σαφῶς ἐδήλωσεν ὁ κ. πρωθυπουργός, ἐξαρτῶνται τὰ περαιτέρω, δὲν θὰ ἀποστῶμεν τῆς ἐφεκτικότητος ἐπὶ τοῦ γενικωτέρου οἰκονομικοῦ ζητήματος, εἰλικρινῶς ἐλπίζοντες ὅτι ἡ ἐπιτόπιος τῶν πραγμάτων μελέτη ὑπὸ τοῦ "Αγγλου οἰκονομολόγου θὰ τὸν πείσῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς δικαιοῦται ὄντως νὰ ζητήσῃ τὴν ἔξωθεν οἰκονομικὴν ἀρωγήν. Δὲν νομίζομεν, ὅμως, ὅτι πρέπει νὰ παρέλθωμεν ἄνευ προσοχῆς ἐν δημοσίευμα τῆς συναδέλφου «Ἑστίας». Εἰς μίαν ἐκ Παρισίων ἀνταπόκρισιν, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον της, ἐκτίθενται ἐν πάσῃ ἐμπεριστατωμένῃ ἀκριβείᾳ αἱ δυσχέρειαι, τὰς ὁποίας θὰ ἔγῃ ἡ Ἑλλὰς ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ νὰ ὑπερνικήσῃ ἐν Γαλλίᾳ, ἐὰν ἐνδεχομένως, μετὰ τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ κ. Νημάγιερ ζητήσῃ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς συναδέλφου τὰς ἐκθέτει σαφῶς: εἶνε, ἐν πρώτοις, τὰ ἰσχυρότατα συνδικᾶτα τῶν ὁμολογιούχων, τὰ ὁποῖα ἀντιτίθενται κατὰ πάσης προσπαθείας οἱουδήποτε κράτους ὅπως ἀποφύγῃ, ἔστω καὶ προσωρινῶς, τὰς ἔναντι τῶν πιστωτῶν ὑποχρεώσεις του· εἶνε αἱ ἐφημερίδες, αἱ ἐξυπηρετοῦσαι τὰ συνδικᾶτα ταῦτα καὶ αἱ ὁποῖαι — κατὰ τὸν ἀνταποκριτήν — «δὲν θὰ παραλείψουν νὰ ὁμιλήσουν καὶ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἀκόμη πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀποδίδουσαι εἰς αὐτὴν σκοτίους ἀντιγαλλικοὺς σκοπούς»· εἶνε ἡ κατ' ἀρχὴν δυσμενὴς διάθεσις τοῦ Γαλλικοῦ κοινοβουλίου ἐναντίον πάσης ξένης αἰτήσεως οἰκονομικῆς ἀρωγῆς, ἡ ἐκδηλωθεῖσα σαφῶς εἰς μίαν πρόσφατον ἀκόμη καὶ διαφωτιστικὴν συζήτησιν εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλήν. "Εναντι τούτων τῶν δυσχερειῶν, τῶν πράγματι σοβαρῶν καὶ δυσυπερβλήτων, ὁ ἀνταποκρίτης τῆς συναδέλφου ἀντιτάσσει καί τινα εὐμενῆ, διὰ μίαν ἐνδεχομένην Ἑλληνικὴν αἴτησιν ἀρωγῆς, στοιχεῖα: ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν κατατάσσεται εἰς τὸν κατάλογον τῶν κακοπληρωτῶν· ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Ταρντιὲ πιστεύει, ὡς καὶ ἡ προηγουμένη, εἰς τὴν ὁποίαν μετεῖχεν— ὅπως καὶ εἰς τὴν νέαν— καὶ ὁ κ. Φλαντὲν, ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν — ὅτι οἱ Γάλλοι πιστωταὶ ἔχουν συμφέρον νὰ διευκολύνουν τοὺς καλῆς πίστεως ὀφειλέτας των νὰ ὑπερβοῦν τὰς δυσκόλους στιγμάς των.

Ἐϊμεθα πεπεισμένοι ὅτι τὰ πράγματα ἔχουν ἐν Γαλλίᾳ ἀκριβῶς ὡς ἐκτίθενται εἰς τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς συναδέλφου. Γνωρίζομεν προσέτι ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὑπέδειξε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν νὰ σπεύσῃ νὰ κλείσῃ μίαν ἐμπορικὴν μετ' αὐτῆς σύμβασιν, διότι ἡ Γαλλία, ἀναλαβοῦσα τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀρχίσῃ μετὰ τῆς Ἰταλίας διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν μετ' αὐτῆς ἐμπορικῶν συμφωνιῶν κατὰ τὴν 28ην Φεβρουαρίου, ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ, μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τὰς χεῖρας ἐντελῶς ἐλευθέρας. Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν ἐπείγουσαν ἐντολὴν ποὸς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον ἅμα τῇ ἀφίξει του εἰς Μασσαλίαν, ὅπως σπεύσῃ, μετὰ τοῦ κ. Ν. Πολίτου, εἰς Παρισίους πρὸς συνομολόγησιν μιᾶς Ἑλληνογαλλικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως μέχρι τῆς 28ης Φεβρουαρίου. Εἶνε, ἀρά γε, ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν τὸ αὐτονόητον ὅτι εἰς τὴν νέαν καὶ ὑπὸ πίεσιν—χρόνου τοὐλάχιστον — σύμβασιν εἰς τὸ ζήτημα τῶν οἴνων ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς Γαλλικὰς ἀπόψεις καὶ ὅτι εἶνε ἀμφίβολον ἂν θὰ ὑπάρξῃ τοὐλάχιστον ἀντιστάθμισμα διὰ τοῦτο ὑπὸ τὴν μορφὴν ἀναλήψεως ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως προμηθεύεται ἀξιόλογόν τινα ποσότητα καπνῶν Ἑλληνικῶν; Κατὰ συνέπειαν ἡ Ἑλληνικὴ ὑποχώρησις εἰς τὸ κεφαλαιῶδες τοῦτο ζήτημα θὰ ἔπρεπε νὰ σημειωθῇ ὡς Ἑλληνικὴ προκαταβολή — τρόπον τινά — διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν πρὸς ὑπερνίκησιν δυσχερειῶν τῆς ἐπιτυχίας μιᾶς οἰκονομικῆς ἐκ Γαλλίας ἀρωγῆς.

Ἡ ἀκριβὴς γνῶσις τῆς πραγματικότητος εἶνε γοησιωτάτη. Καὶ ἡμεῖς, μὲ τὴν ἐπίγνωσιν αὐτήν, δὲν παύομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἐντέλει οἱ Γάλλοι κεφαλαιοῦχοι δὲν θ' ἀονηθοῦν μίαν τόσον μετριόφρονα ποοκαταβολήν, οἵαν ποόκειται ἐνδεχομένως νὰ ζητήσῃ ἡ Ἑλλάς, ὄχι μόνον διότι θὰ εἶνε δι' αὐτοὺς μία ἀσφαλὴς τοποθέτησις. ἀλλὰ καὶ διότι ἐκ Γαλλίας ὑπῆρξαν ἐνθαρρύνσεις πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν προνενεστέραν οἰκονομικὴν αὐτῆς πολιτικήν.

Ἡ μεγάλη μας ἔρευνα διὰ τὴν νόσον τοῦ αἰῶνος

Ὁ κ. Γ. Κονδύλης φρονεῖ ὅτι ἡ παραγνώρισις τῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητος ἐγέννησε τὴν μεγάλην κρίσιν

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Κωστῆ Μπαστιᾶ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κ. Γ. Κονδύλης ἔχει τὴν λιτότητα τοῦ στρατιώτου καὶ τὴν θετικότητα τοῦ πολεμιστοῦ. Ἀφοῦ ἐγνώρισε τὸν πόλεμον ὅσον ὀλίγοι καὶ μὲ τὴν πλουσίαν πεῖραν μακρῶν στρατιωτικῶν ἀγώνων, ἀντίκρυσε τὰ προβλήματα τῆς πολιτικῆς. Ὁ ἴδιος μοῦ εἶπε:

— Ἐξεκίνησα ἀπὸ ἁπλοῦς στρατιώτης καὶ ἔφθασα μέχρι τοῦ πρωθυπουργικοῦ ἀξιώματος. Καὶ ἐπειδὴ εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ζωὴν δὲν ἐπέτυχα τίποτε μὲ τὴν τακτικὴν τῶν συμβιβασμῶν ποὺ εἶνε γνωστὴ εἰς τὴν πολιτικὴν ρουτίναν, δι' αὐτὸ δὲν πρόκειται καὶ ὡς πολιτικὸν κόμμα ν' ἀκολουθήσω τὴν πεπατημένην. Νομίζω ὅτι δύναμαι νὰ προσφέρω θετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν χώραν μου καὶ δι' αὐτὸ θὰ κατέλθω εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ἐκθέτων πρὸς τὸν λαὸν πλῆρες πρόγραμμα.

— Θὰ κατέλθετε ἀποκλειστικῶς μόνος ἢ θὰ συμπράξῃ τὸ Ἐθνικὸν Δημοκρατικὸν κόμμα μὲ ἄλλην πολιτικὴν μερίδα;

— Ἐὰν τὸ πρόγραμμα ἄλλου πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ συμπίπτῃ πρὸς τὸ ἰδικόν μας, οὐδεμίαν ἀντίρρησιν θὰ ἔχωμεν νὰ συμπράξωμεν καὶ ἐκλογικῶς καὶ βραδύτερον εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν ὡρισμένων βασικῶν προβλημάτων τῆς χώρας. Ἐὰν ὅμως τοῦτο δὲν συμβῇ, θὰ κατέλθωμεν μόνοι λέγοντες πρὸς τὸν λαὸν τὰς πραγματικὰς σκέψεις μας καὶ ζητοῦντες ἀπὸ αὐτὸν νὰ μᾶς περιβάλῃ μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην του.

— Θ' ἀναγνωρίζετε βεβαίως κ. Πρόεδρε, πόσον δύσκρηὶς εἶναι ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ἡ διακυβέρνησις μιᾶς χώρας. Τὰ προβλήματα δύσλυτα δὲν παρουσιάζονται ἔχοντα τοπικὸν χαρακτῆρα ἀλλὰ διεθνῆ καὶ ὑπάρχουν οἱ πιστεύοντες ὅτι ὁ ρόλος τοῦ πολιτικοῦ μιᾶς μικρᾶς χώρας ἔναντι τῆς διεθνοῦς κακοδαιμονίας εἶναι περιωρισμένος.

— Δὲν τὸ νομίζω. Παρομοία ἀποψις ὁμοιάζει καταπληκτικὰ πρὸς ἠττοπάθειαν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. Ἡ ἀνθρωπότης δίδει βεβαίως ὡς σύνολον σήμερον μίαν μάχην, ἀλλὰ σκεφθῆτε τί θὰ συνέβαινεν εἰς μίαν στρατιὰν ἂν ἕκαστος διοικητὴς μονάδος ἀναλογιζόμενος τὸ δυσχερὲς τοῦ ἀγῶνος, ἀντὶ νὰ αἰσθάνεται βαρύτερον τὸ χρέος του καὶ ἀπαραίτητον τὴν ἐπιστράτευσιν ὅλων τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν δυνάμεων ποὺ ἠμπορεῖ νὰ διαθέσῃ, ἐπερίμενε μὲ μοιρολατρείαν νὰ δοθῇ ἔξω τῆς μονάδος του ἡ λύσις, διὰ νὰ καταλάβετε τί σημαίνουν οἱ λόγοι ὅτι ἡ κρίσις εἶναι δυνεθνὴς καὶ ἡ μικρὰ Ἑλλὰς δὲν ἠμπορεῖ νὰ πράξῃ τίποτε. Κρίσις σημαίνει ἀνωμαλία καὶ αἱ ἀνωμαλίαι εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν δὲν εἶναι παρὰ οἱ καρποὶ τῶν σφαλμάτων. Ὁμιλοῦν περὶ χρεωκοπίας τῆς ἀστικῆς οἰκονομίας καὶ οἱ Μαρξισταὶ ἀποδίδουν εἰς τὴν ὑπερπαραγωγὴν τὴν κρίσιν. Ἀλλὰ τοῦτο ἐλέγχεται στατιστικῶς σφαλερόν. Ἡ μεταπολεμικὴ παραγωγὴ δὲν εἶναι μεγαλυτέρα τῆς προπολεμικῆς. Ἡ ἀδυναμία διαθέσεως τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων δὲν ὀφείλεται τόσον εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς, ὅσον εἰς τὴν ἐξαφάνισιν ὡρισμένων ἀγορῶν καταναλώσεως. Τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ γηΐνου πληθυσμοῦ ἔπαυσε νὰ εἶναι καταναλωτής. Ἡ Ρωσσία, ἡ Κίνα, αἱ Ἰνδίαι. Αὐτὸ μέχρις ἑνὸς σημείου ἔπρεπε νὰ προβλεφθῇ. Ἀντ' αὐτοῦ ὅμως τὰ κράτη συνέλαβαν τὴν περιεργοτέραν ἰδέαν νὰ γίνουν γεωργικὰς καὶ βιομηχανικὰς αὐτάρκη. Ὁμολογῶ ὅτι περιεργοτέρα σύλληψις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ. Πρόκειται περὶ καθαρᾶς περιφρονήσεως τῆς πραγματικότητος.

— Ἂν ἐλαμβάναμεν τὴν Ἑλλάδα ὡς παράδειγμα;

— Θὰ ἐβλέπαμεν ὅτι δὲν ἀκολουθοῦμεν οὔτε τὴν πρέπουσαν γεωργικὴν οὔτε τὴν πρέπουσαν βιομηχανικὴν πολιτικήν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ 60 % καὶ πλέον τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι γεωργοί, οἱ ἐργάται τῆς ὑπαίθρου. Ἀπεφασίσαμεν λοιπὸν ἔτσι αὐθαιρέτως νὰ παράγωμεν σῖτον καὶ δημητριακὰ καὶ καπνὸν καὶ σταφίδα. Οὐδέποτε ὅμως ἐθέσαμεν ὡμῶς πρὸ ἡμῶν τὸ πρόβλημα: Εἶναι δυνατὸν ἡ Ἑλλὰς νὰ γίνῃ σιτοπαραγωγὸς χώρα; Διότι ἂν ἐθέταμεν τὸ ἐρώτημα αὐτό, θὰ ἐβλέπαμεν ὅτι τὸ προϊὸν αὐτὸ χρειάζεται σταθερὰς κάπως κλιματολογικὰς συνθήκας, καὶ ὅτι συνέπειαι εἰς λωρίδας γῆς αἱ ὁποῖαι μαστίζονται ἄλλοτε ἀπὸ

πλημμύρας, ἄλλοτε ἀπὸ τὸν λίβαν, ἄλλοτε ἀπὸ τὰς ἀκρίδας καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τοὺς ἀρουραίους δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνεται λόγος σοβαρὸς περὶ σιτοκαλλιεργείας ἱκανῆς μάλιστα νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν συναγωνισμὸν τῶν μεγάλων σιτοπαραγωγῶν χωρῶν εἰς τὴν ποιότητα τοῦ σίτου καὶ εἰς τὴν τιμήν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου αὐτὴ ἡ ἔξοδος ποὺ εὐηγγελίσθησαν πολλοὶ μὲ σημαίαν ἕναν στάχυν πρὸς ποίαν γῆν κατηυθύνετο; Ἔχομεν γῆν; Διατί λοιπὸν ἐνῷ τὸ κλῖμα μας μὲ τὰ ἰδιάζοντα χαρακτηριστικά του στοιχεῖα εὐνοεῖ τόσον τὸν καπνὸν καὶ ἐνῷ αἱ συνθῆκαι αὗται συντελοῦν εἰς τὸ νὰ παράγωμεν τὴν ἀνωτέραν ποιότητα καπνῶν καὶ ἀπὸ τὰ κράτη τῆς Ἀνατολῆς, διατί αὐτὸ τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εἰμεθα ἀσυναγώνιστοι νὰ μὴ ἐνισχύσωμεν περισσότερον; Διατί νὰ μὴ ἐπεκτείνωμεν τὴν καπνοκαλλιέργειαν, νὰ μὴν τὴν καλυτερεύσωμεν καὶ νὰ μὴν ἀγωνισθῶμεν μὲ διαφήμισιν καταπληκτικῶς ἐντατικὴν νὰ διπλασιάσωμεν καὶ τὴν παραγωγήν μας καὶ τὴν ἐξαγωγήν μας;

Ἐὰν οὕτω ἐγίνοντο τὰ πράγματα, θὰ ἦτο δυνατὸν εὐκολώτερον νὰ πείσωμεν ὡρισμένας ἀγορὰς νὰ προτιμοῦν τὰ ἑλληνικὰ καπνά. Ἀντ' αὐτῶν ὁ καπνὸς ποὺ πρέπει νὰ εἶνε ἡ βάσις τῆς οἰκονομίας μας, ἐνισχύεται ἰσχυρότατα, ἔχει τεθῆ ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς ἄλλα προϊόντα καὶ συντείνομεν ἐν τῷ μέτρῳ τῆς δυνάμεώς μας εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῆς παγκοσμίου κρίσεως διὰ τῆς ὀσημέραι ὑψώσεως τῶν τελωνειακῶν τειχῶν. Ἡ ἀντιμετώπισις αὐτῶν τῶν προβλημάτων νομίζω ὅτι δέον νὰ γίνῃ κατὰ τρόπον ὠμόν. Ἐὰν ἐπετυγχάνομεν διὰ παρομοίας ἀντιμετωπίσεως τῆς παραγωγικῆς μας πραγματικότητος νὰ ἰσορροπήσωμεν κάπως τὰ ἰδιωτικὰ οἰ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἕως ποῦ φθάνει τὸ κακὸν

Ἡ κρίσις τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Φεβρουάριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Οἱ Γάλλοι, ὡς γνωστόν, μολονότι δημοκρατικοί, ἀποδίδουν ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὰ παράσημα. Καὶ ἐξ ὅλων εἰς τὴν ἰδικήν των «Λεγεῶνα τῆς τιμῆς», ἡ κόκκινη ροζέττα τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ κόσμημα διὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἀστοὶ Γάλλοι ἠμποροῦν νὰ πωλήσουν καὶ τὸ «παλιάμπελο». Ἀλλ' ὅπως καὶ —κατὰ κυριολεξίαν— τὸ παλιάμπελο, ὅπως καὶ ὅλα τὰ πράγματα σήμερον, καὶ ἡ Λεγεὼν τῆς τιμῆς διατρέχει.... κρίσιν. Τοῦτο τοὐλάχιστον ἀπεκάλυψεν ἐπ' ἐσχάτων ὁ μέγας καγκελλάριος τοῦ τάγματος τοῦ παρασήμου τούτου στρατηγὸς Ντυμπάϊγ. Εἰς συνέντευξίν του ἀνέπτυξε τὴν ἱστορίαν τοῦ παρασήμου, ἀλλὰ καὶ τὴν δικαίαν, κατ' αὐτόν, φιλοδοξίαν τῆς ἀποκτήσεώς του καὶ τὸ ἀπεκάλεσε «τὸ δημοκρατικώτερον ἀλλὰ καὶ συγχρονώτερον τῶν παρασήμων». Δημοκρατικὸν μὲν διότι μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ τάγματος περιλαμβάνονται ὅλοι, ἀπὸ τοῦ ταπεινοτέρου παλαιοῦ πολεμιστοῦ μέχρι τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ἀριστοκρατικὸν δὲ διότι ἡ Λεγεὼν περιλαμβάνει τοὺς ἐκλεκτοτέρους πολίτας τοῦ ἔθνους, χωρὶς νὰ εἶνε ἕνα τάγμα «κλειστὸν» ὅπως τὸ παράσημον τοῦ Χρυσοῦ Δέρατος ἢ τῆς Περικνημίδος κλπ. Ἡ ἀνακεφαλαίωσις τῆς ἱστορίας τοῦ παρασήμου, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ στρατηγὸς Ντυμπάϊγ, εἶνε ἐνδιαφέρουσα, —διὰ τὸ φρεσκάρισμα τῆς μνήμης τῶν ἀναγνωστῶν: Ἡ Λεγεὼν τῆς τιμῆς ἱδρύθη, ὡς γνωστόν, ὑπὸ τοῦ Ναποληόντος τοῦ Μεγάλου, τῷ 1802, εἰς ἀμοιβὴν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν τόσον τῶν στρατιωτικῶν ὅσον καὶ τῶν πολιτῶν. Ἡ ἱδρυσις τοῦ παρασήμου τούτου, τὸ ὁποῖον ἦλθε ν' ἀντικατασταθῇ τὰ καταργηθέντα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, προεκάλεσε ζωηρὰν ἀντίδρασιν. Ὁ Ναπολέων, πρωθύπατος τότε, ἐδέησε ν' ἀναπτύξῃ ὅλην τὴν εὐγλωττίαν του διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἱδρυσιν τοῦ παρασήμου. "Οταν τοῦ ἀντέτασσαν τὰς ἀκραιφνεῖς δημοκρατικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ἀπαγορεύουσι τὰς διακρίσεις μεταξὺ τῶν πολιτῶν, ἐκτύπησε τὸ χέρι του ἐπάνω στὸ τραπέζι καὶ ἐφώναξε: «Ποσκολῶ οἰονδήποτε νὰ μοῦ ἀναφέρῃ μίαν, ἔστω, δημοκρατίαν ἀρχαίαν ἢ νεωτέραν ... νὰ μὴ ὑπάρχουν διακρίσεις».

Μετὰ τὸν Ναπολέοντα, ὁ ἐγκαθιδρυθεὶς εἰς τὸν Γαλλικὸν θρόνον μετὰ τὴν παλινόρθωσιν Λουβοβίκος 18ος δὲν ἠθέλησε νὰ καταργήσῃ τὴν Λεγεῶνα τῆς Τιμῆς διὰ λόγους σκοπιμότητος, διὰ νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ τοὺς πολυαρίθμους κατόχους τοῦ παρασήμου, οἱ ὁποῖοι ἦσαν καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ ἔθνους κατὰ τὸ πλεῖστον. Οὕτω διετηρήθη καὶ παραμένει ἕκτοτε τὸ παράσημον τοῦτο, σκορπιζόμενον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀφειδῶς ἐπὶ τῆς Γ' δημοκρατίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐλάχιστα εἶναι τὰ παραδείγματα τῶν ἀρνηθέντων αὐτό, ὅταν τοὺς προσεφέρθη. Τὰ μᾶλλον, ἐπισήμως, ἕνα καὶ μόνον τοιοῦτον παράδειγμα ἀναφέρεται, τοῦ δημοσιογράφου Νοέλ Γκαρνιέ, ὁ ὁποῖος τὸ ἀπέκρουσε μετὰ...πατάγου. Ἐφ' ᾧ καὶ ἔκτοτε καθιερώθη ἡ αἴτησις, ἡ ὁποία προηγουμένως δὲν ἦτο ἀπαραίτητος, διότι τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀπεφάσιζε περὶ ἀπονομῆς τοῦ παρασήμου.

Ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον μέρος τῆς συνεντεύξεως τοῦ Μεγάλου καγκελλαρίου τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς ἀφορᾷ εἰς τὴν... κρίσιν. Ὁσονδήποτε δὲ σκεπαστὰ καὶ ἂν εἶναι τὰ λόγια τοῦ στρατηγοῦ Ντυμπάϊγ, ἀποκαλύπτουν ἀρκετὸν μέρος τῆς ἀληθείας. Ὁ καγκελλάριος, λοιπόν, ὡμολόγησεν ὅτι ἐπ' ἐσχάτων ἡ Λεγεὼν τῆς Τιμῆς διατρέχει κρίσιν, ὄχι διότι ἡ ζήτησις εἶναι μεγάλη, ἀλλὰ διότι τοὐναντίον «ὑπάρχουν περιπτώσεις προσώπων ποὺ κατέχουν τὴν Λεγεῶνα τῆς Τιμῆς ἀλλ'....ἠναγκάσθησαν νὰ προβοῦν εἰς πράξεις αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλουν τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ παρασήμου». Εἰς τὸ πρόσφατον παρελθόν, ἡ περίπτωσις τοῦ συγγραφέως Βικτὼρ Μαργκερίτ διὰ τὴν «Γκαρσόν» του ἦτο ἐξαίρεσις. "Ηδη, ἡ ἐξαίρεσις σχεδὸν ἔγινε κανών, —ἐκόντεψε νὰ εἰπῇ ὁ καγκελλάριος.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ἐγνώσθη ὅτι ἡ Λεγεὼν τῆς Τιμῆς ἔχει ἀπονεμηθῇ ἕως τὴν 1ην Ἰανουαρίου: εἰς 75 μεγαλοσταύρους, 459 μεγάλους ἀξιωματικούς, 3.089 ταγματάρχας (κομμαντέρ), 2727 ἀξιωματικοὺς καὶ 125.308 ἱππότας. Μὲ τόσον πλῆθος, ἡ κρίσις περὶ τῆς ὀποίας ὡμίλησεν ὁ στρατηγὸς Ντυμπάϊγ δὲν εἶναι ἀνεξήγητος.

Γύρω ἀπὸ τὸν πόλεμον

Τὸ σφάλμα τῆς Ἰαπωνίας

Ἄρθρον τοῦ κόμητος Σφόρτσα

Copyright «Πρωΐας»

Ἀντιλαμβάνομαι πόσον εἶνε δύσκολον νὰ διατυπωθοῦν προβλέψεις διὰ τὰ γεγονότα τῆς Κίνας —ὄχι διότι γράφω εἰς μίαν εἰρηνικὴν εὐρωπαϊκὴν πρωτεύουσαν, ὅπου οἱ πυροβολισμοὶ καὶ τὸ αἷμα τὸ χυνόμενον εἰς τὴν Σαγκάην φθάνουν, μετά τινας ὥρας, ὑπὸ τὴν ἄχρουν μορφὴν τῶν ἐκθέτων τηλεγραφημάτων τῶν ἐφημερίδων. Θὰ ἤμην ὑποχρεωμένος νὰ διατηρῶ τὴν ἰδίαν ἐπιφύλαξιν καὶ ἂν ἔγραφα ἀπὸ μίαν ἐκ τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσωπειῶν τοῦ Πεκίνου, ἐξ ἀποστάσεως ἑκατοντάδων τινῶν μέτρων ἀπὸ τὰ ἱερὰ κίτρινα τοῦβλα τῆς ἀρχαίας Ἀ πηγορευμένης πόλεως ὅπου πράγματι ἔζησα ἐπὶ 5 ἔτη (ὡς πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας ἐν Κίνᾳ). Ἐπίσης καὶ ἂν ἔγραφα ὑπὸ τὸ πῦρ τῶν Ἰαπωνικῶν ἀεροπλάνων ἐντὸς ξενοδοχείου τινὸς ἢ λέσχης τῆς Σαγκάης... Ὅταν ἔχῃ κανεὶς ζήσει ἐν Κίνᾳ, ὅπως ἐγώ, κατὰ τὰ ταραγμένα καὶ παράδοξα ἔτη τῆς πτώσεως τῆς δυναστείας τῶν Μαντσοὺ, ἔχει μάθει νὰ μὴ κρίνῃ ποτὲ ὅλην ἐξέλιξιν τῶν ἀσιατικῶν πραγμάτων μὲ τὴν ἀθλίαν καρτεσιανὴν ἀκριβολογίαν τῶν «τύπων» τῆς Ἀριανῆς μας φυλῆς.

Ὁ κόμης Σφόρτσα

Ἀλλ' ἂν δὲν ὑπάρχουν ἀμέσοι βεβαιότητες, ὑπάρχουν ὅμως σταθεραὶ τινες ἀλήθειαι, ἀπὸ τὰς ὁποίας πλέκεται ἡ πολιτικὴ ἱστορία ὅλων τῶν λαῶν καὶ αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς τὴν σημερινὴν πολιτικὴν τῆς Ἰαπωνίας ἀπὸ ἑνὸς τῶν ἰσχυροτέρων κρατῶν τῆς Κίνας. Μία ἐκ τῶν ἀληθειῶν τούτων εἶνε ὅτι δὲν πρέπει ποτέ, εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, νὰ ἐξωθῇ κανεὶς τὸν θρίαμβόν του. Ἡ μέση συμβιβαστικὴ λύσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐν τέλει ἠμπορεῖ νὰ συνηθίσῃ ὁ ἀντίπαλος, ἀξίζει πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴν ἱκανοποιητικωτέραν τῶν συνθηκῶν, ἡ ὁποία ὅμως θὰ ἦτο ἱκανοποιητικὴ διὰ τὸ ἓν μόνον μέρος. Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ φαίνεται ὅτι παρωράθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Τόκιο, ἡ ὁποία εὐθὺς μετὰ τὰς λαμπρὰς ἐπιτυχίας της εἰς τὴν Μαντζουρίαν ἐνόμισεν ὅτι θὰ κατώρθωνε νὰ λύσῃ διὰ τῶν ὅπλων ἐν Σαγκάῃ τὸν φοβερὸν κόμβον τοῦ ἀντιϊαπωνικοῦ μποϋκοτάζ τῆς Κίνας. Διατί ἡ ἐπιτυχία, τὴν ὁποίαν τόσον εὐκόλως ἐπέτυχεν ἡ Ἰαπωνία εἰς τὴν Μαντζουρίαν, εἶνε δύσκολος εἰς τὴν Σαγκάην, καὶ δυσκολωτέρα ἀκόμη προκειμένου περὶ τοῦ ἀντιϊαπωνικοῦ μποϋκοτάζ; Καὶ πῶς ἡ Ἰαπωνικὴ διπλωματία παρεσύρθη εἰς τοιοῦτον σφάλμα; Διὰ νὰ δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὰ δύο ταῦτα ἐρωτήματα, τὰ μόνα τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ τεθοῦν λογικῶς κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, πρέπει ἐν πρώτοις ν' ἀναπαρασταθῇ εἰς συνθετικὸν τύπον ὁλόκληρος ἡ ἐξέλιξις τῆς τραγικῆς κωμῳδίας τῆς Μαντζουρίας. Ἡ ἱστορία, ἄλλως τε

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5
Ο κ. ΜΑΛΙΝΩΦ ΕΞΕΦΡΑΣ
ΕΠΙΘΥΜΙ[illegible]να είνε
ΜΕΤΑ ΤΟ[illegible]συντονίσ
ΠΡΟΣ ΕΠ[illegible]μπτρον Ν.
της κ. Ελληνικούλη. Η περιγρ
νιά, καθώς και την αφρηγ
σα της Εφημερίδος.

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

λουμένου φόλλου μας. Μάς ένδ
τρο το «Ελεύθερον Βήμα»:

Δημοσιεύσεις γάμ
ΤΟ ΕΠΑΡΧ ΕΙς την γαλλόφωνον
ΦΥΡ..ΘΗ συνάδελφον κ[illegible]
ger d' Athènes»
πιστολή του "Αγγλου αλτσογαλόφ
ς. Φύρη, παρατηρώντας νά νοιαζῆ
ότι δεν ήτο αὐτὸς ὁ πρῶτος εἰς τὴν
ρίαν, τὴν ὁποίαν ἡ «Ἐλευθερία»
δημοσίευσε σχετικὸν ρεπορτὰζ μὲ τὴ
νικὴν οἰκονομικὴ ζητμένα, τὰς τηλε
γραφικὰς εἰς αὐτὴν ἐκ Λονδίνου
"Η «Ἕλλειψις, ἐὰς γνωστόν, ὅτιν κα
βαρύτατα ἐνιες νύκτες ἐσπεναν νὰ
διαφάσουν τὴν γνώμη, ὅτι οἱ δηλόσ
σπεις ἐκεῖνοι ἐδέχοντο νὰ ἦσαν
σεγγραπτικοὶ, ὅτι δὲν ἦσαν τοῦ κ.
Φύρη. Καὶ ἐπανέλαβε τὴν ἀπόδειξ
ὅτι δὲ ἐδόθησαν ὑπογραφαὶ εἰς τὰ
ανακοινώσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴ
ὕνομα τῆς προσωπικότητος, ἡ ὁποία
εἶχε πρωτίστως εἰς τὰς ἐνδιαφέρ
νησις ἐπιθέτει νὰ πληροφορῆται
το. Καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀντὸς τὸ ἐ
πληροφορῆθη ἀπὸ μέσης τῆς εἰδικῆς

Β ΒΑΙΚΟΝ συναδελφίστατος κ. Τα
«ΣΤΥΛ» καταβάλλων προσπαθεί
ας διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν παρεμβολὴν
τοῦ πρόσφυγος διαφυγόντων ἀλ
ταμιευτικῶν ἀβίαια τοῦ Πειραιῶς
συνεπαλάσεων ἐνὸς πρόσφυγος ἐκ
της περιοχῆς τῆς Κοκκινιᾶς, καὶ ἐ
φθέγξασε κατὰ λέξιν:

«Ἄγγελον πορευτικὸν, σφοντῆσε
σπαφθέντα, ἔβγαλλον ἄγιον. Τούτων
ψήφισεν. Καὶ ὅταν ὁ Δαναΐδης Ἀ
σινόδῳ λένε τὴν σύνοψίν, αὐτὸ
τὰ ἀγνότερ «Πλευθερία», ὅπου
"Οθεν, ὁ νέος Χρυσόστομος ἐκορ
τοῦ βενζολικοῦ λόγου, ἀξίου
τὸ παρασπάνω τὸ «δυνατὸν» ἐν
τε καὶ αὐθέντου τον καὶ τον δα
νασιόν τοῦ πρωτοσπάτου ἐκ βενζ
λικοῦ σπορφίου κ. Ἀγγέλου.

Ἐπὶ τοῖς συν
ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΗ- μὲ τὴν βάρος ἐπε
ΡΙΑΚΟΝ «ΣΤΥΛ» ἀσυνέτεος εἰς τὰς
βενζολικὰς ἐσφ
ἀφθόνου ἐπιδόσεως τῶν ἐπιτ
ναιολογισμὸς ἀπὸ τὸν ἐπιτελεστικὸν
τον «Ἀκρόπολιν» τὸ ἀναφορικὸν πρὸ
γιαλόφ». Ἡ ἀνησυχίας σπεῖ, φαι
ἀγωνιῶν ἐπὶ τῆς φερομένης ἀφ
λήλα καὶ τὸ ποῖον. Ἐπὶ τέλους, ἀφ
θέσεως «Ἐλευθερίας» καὶ ἐπ
σαι οἱ θεατοὶ οὐδὲ μίαν στυγνὴν
τοῦ κομμουνιστικοῦ ἀλλεπαλ
λὰ τὸ ποῖον προκαλοῦνται σ
τῶν συγκεντρώσεων καὶ ἀγορεύ
ταινίαν αὐτὴν τοῦ προτσγανιστοῦ
βοῦρ Μπαρτ. Ἡ φήμη τοῦ αὐτοῦ
ζεται γνωστὸς ἀπὸ μίαν ταινί
ταὶν τοῦ Πατσγάλη, ὁπου, ὡς «ἔδολα
τοῦ ἐπαναστάτου, παρουσιάζει τὸ
γα τοιαύτην ἐξέλιξιν κομικοῦ, δι
γε τὴν δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ
τὸν Σαρλώ δσον ἀφορᾷ τὴν ψυχο
λογίαν καὶ τὸ μιμίδι τοῦ παλιάν
τος. Στὴν Γερμανίαν ἡ σπεράτα
τοῦ ἔργου, ἀλλὰ τὸν ἐπιτυχίαν, ποὺ
πράγμα σπάνιον ἔργον. Ὁλόκληρο
φιὸν ἔργον. Ὁλόκληρο ὁ σκότος
ἔργα τὸ πὸ ἐυθουσιαστικὸ λέ
για.

Ἀγάπες

"Οταν πιάνουν ἡ ἀνοιξιάτικες ἡ
μέρες, ἀνοίγουν μόνες μὲ ἀγάπη,
μιὰν ἀγάπη μεγάλη καὶ μιὰν ἀ
μικρούλα, ποὺ ἀνθίζουν, χωρὶς ἡ ἀ
νοιξιάτικες ἀγάπες δλες εἶνε πάντα
τὸ ἴδιο. Ἀρχίζουν μὲ τὸ πρῶτο
ζύσημης τῆς ἀνοιξης τὸ πρώτο-
πρώτο ἀνθισμα τῶν μυρλιῶν καὶ
τῶν ροδαυλιῶν, θερμίσουν μὲ τὸ
πρωτο χνίφορο της αερικ, χνωμα-
ζουν μὲ τὶς πρώτες ζάστες τοῦ Ἀ-
πρίλιού, καὶ σβύνουν μὲ τὶς πρῶτες
ζήγιτιες τοῦ Μάϊου.

Ἐλληνημένη ἡ ἀνοιξις κάθε φο
ρά, ὅταν περάσῃ ὁ καιρὸς γιὰ κα-
πουργιές ἀγάπης, τοῦ μὲν φέρνει
τὸ ἀντιφέγγισμα τῶν παλτῶν, καὶ
τὸ ἀφανέγγισμα τῶν ἀπὸ τὸν
ἡ ἀγάπες ἡ παλιὲς καὶ δέν
εἶνε πιὰ ἡ ἴδιες. Ὁ νοῦφος ἔχει
ἀμβλυνει τὸν πόθο ἔχει ἀπαλύνει
τὴν ὁδύνη, ἔχει μισοσέτσει τὰ στ
μάδια τῶν χαδιῶν, μὰ τὰ γιάρι δὲ
λαφροστρέφουν, στὴν προσμονὴ ἑνὸς
καινούργιου, ποὺ δὲν ἔφτασε, ἀλλὰ
ἤρθε ἴσως ποτέ!...—ἡ καρδιὰ γορ
ἀφετικιὰ ἀπὸ κάποιας παλιᾶ ἀσ
νήθειες.

Πολλὲς ἀγάπες, παλιὲς ἀγάπες,
πόσο σᾶς ἔχουμε ἀπεθυμήσει. Πο
λλὲς ἐγάπες, κ' ἴσως μιὰν ἀγάπη
ἀφανέγγιστη, ποὺ ἔμεινε ἀπὸ τὸν
ἀνοιξιάτικο ἀβίαια τοῦ Πειραιῶς
συνεπαλάσεων ἐνὸς πνεύματος
της περιοχῆς τῆς Κοκκινιᾶς, καὶ ἐ
φθέγξασε κατὰ λέξιν:

«Ἄγγελον πορευτικὸν, σφοντῆσε
σπαφθέντα, ἔβγαλλον ἄγιον. Τούτων
ψήφισεν. Καὶ ὅταν ὁ Δαναΐδης Ἀ
σινόδῳ λένε τὴν σύνοψίν, αὐτὸ
τὰ ἀγνότερ «Πλευθερία», ὅπου
"Οθεν, ὁ νέος Χρυσόστομος ἐκορ
τοῦ βενζολικοῦ λόγου, ἀξίου
τὸ παρασπάνω τὸ «δυνατὸν» ἐν
τε καὶ αὐθέντου τον καὶ τον δα
νασιόν τοῦ πρωτοσπάτου ἐκ βενζ
λικοῦ σπορφίου κ. Ἀγγέλου.

Ἐπὶ τοῖς συν
ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΗ- μὲ τὴν βάρος ἐπε
ΡΙΑΚΟΝ «ΣΤΥΛ» ἀσυνέτεος εἰς τὰς
βενζολικὰς ἐσφ
ἀφθόνου ἐπιδόσεως τῶν ἐπιτ
ναιολογισμὸς ἀπὸ τὸν ἐπιτελεστικὸν
τον «Ἀκρόπολιν» τὸ ἀναφορικὸν πρὸ
γιαλόφ». Ἡ ἀνησυχίας σπεῖ, φαι
ἀγωνιῶν ἐπὶ τῆς φερομένης ἀφ
λήλα καὶ τὸ ποῖον. Ἐπὶ τέλους, ἀφ
θέσεως «Ἐλευθερίας» καὶ ἐπ
σαι οἱ θεατοὶ οὐδὲ μίαν στυγνὴν
τοῦ κομμουνιστικοῦ ἀλλεπαλ
λὰ τὸ ποῖον προκαλοῦνται σ
τῶν συγκεντρώσεων καὶ ἀγορεύ
ταινίαν αὐτὴν τοῦ προτσγανιστοῦ
βοῦρ Μπαρτ. Ἡ φήμη τοῦ αὐτοῦ
ζεται γνωστὸς ἀπὸ μίαν ταινί
ταὶν τοῦ Πατσγάλη, ὁπου, ὡς «ἔδολα
τοῦ ἐπαναστάτου, παρουσιάζει τὸ
γα τοιαύτην ἐξέλιξιν κομικοῦ, δι
γε τὴν δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ
τὸν Σαρλώ δσον ἀφορᾷ τὴν ψυχο
λογίαν καὶ τὸ μιμίδι τοῦ παλιάν
τος. Στὴν Γερμανίαν ἡ σπεράτα
τοῦ ἔργου, ἀλλὰ τὸν ἐπιτυχίαν, ποὺ
πράγμα σπάνιον ἔργον. Ὁλόκληρο
φιὸν ἔργον. Ὁλόκληρο ὁ σκότος
ἔργα τὸ πὸ ἐυθουσιαστικὸ λέ
για.

Τὰ μοναστήρια διὰ τὰ ἀνθρώπινα ἐρείπια

Εἶνε τώρα ἀρκετὸς καιρὸς, τρία χρόνια περίπου, ποὺ ἡ ἀστυνομία, ἐφαρμόζοντας τὸν νόμον, ἐπιτρέπει εἰς ἀνιάτους καὶ ἀδιπτέρους μαζοὺς ἀ-
τὸ τοὺς βορείους τοὺς γέρους ποὺ κομῶνται κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανό, νὰ ζητοῦν ἐλεημοσύνην μὲ τὰ ποιήματά τους. Ἀρχίζουν μὲ τὸ πρωΐ καὶ ζύσημης τῆς ἀνοιξης τὸ πρώτο-πρώτο ἀνθισμα τῶν μυρλιῶν καὶ τῶν ροδαυλιῶν, θερμίσουν μὲ τὸ πρωτο χνίφορο της αερικ, χνωμα-ζουν μὲ τὶς πρώτες ζάστες τοῦ Ἀ-πρίλιού, καὶ σβύνουν μὲ τὶς πρῶτες ζήγιτιες τοῦ Μάϊου.

Ἐλληνημένη ἡ ἀνοιξις κάθε φο-ρά, ὅταν περάσῃ ὁ καιρὸς γιὰ κα-πουργιές ἀγάπης, τοῦ μὲν φέρνει τὸ ἀντιφέγγισμα τῶν παλτῶν, καὶ τὸ ἀφανέγγισμα τῶν ἀπὸ τὸν ἡ ἀγάπες ἡ παλιὲς καὶ δέν εἶνε πιὰ ἡ ἴδιες. Ὁ νοῦφος ἔχει ἀμβλυνει τὸν πόθο ἔχει ἀπαλύνει τὴν ὁδύνη, ἔχει μισοσέτσει τὰ στ-μάδια τῶν χαδιῶν, μὰ τὰ γιάρι δὲ λαφροστρέφουν, στὴν προσμονὴ ἑνὸς καινούργιου, ποὺ δὲν ἔφτασε, ἀλλὰ ἤρθε ἴσως ποτέ!...—ἡ καρδιὰ γορ ἀφετικιὰ ἀπὸ κάποιας παλιᾶ ἀσ νήθειες.

Πολλὲς ἀγάπες, παλιὲς ἀγάπες, πόσο σᾶς ἔχουμε ἀπεθυμήσει. Πο-λλὲς ἐγάπες, κ' ἴσως μιὰν ἀγάπη ἀφανέγγιστη, ποὺ ἔμεινε ἀπὸ τὸν ἀνοιξιάτικο ἀβίαια τοῦ Πειραιῶς συνεπαλάσεων ἐνὸς πνεύματος της περιοχῆς τῆς Κοκκινιᾶς, καὶ ἐ φθέγξασε κατὰ λέξιν:

«Ἄγγελον πορευτικὸν, σφοντῆσε σπαφθέντα, ἔβγαλλον ἄγιον. Τούτων ψήφισεν. Καὶ ὅταν ὁ Δαναΐδης Ἀ σινόδῳ λένε τὴν σύνοψίν, αὐτὸ τὰ ἀγνότερ «Πλευθερία», ὅπου "Οθεν, ὁ νέος Χρυσόστομος ἐκορ τοῦ βενζολικοῦ λόγου, ἀξίου τὸ παρασπάνω τὸ «δυνατὸν» ἐν τε καὶ αὐθέντου τον καὶ τον δα νασιόν τοῦ πρωτοσπάτου ἐκ βενζ λικοῦ σπορφίου κ. Ἀγγέλου.

Ἐπὶ τοῖς συν
ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΗ- μὲ τὴν βάρος ἐπε
ΡΙΑΚΟΝ «ΣΤΥΛ» ἀσυνέτεος εἰς τὰς
βενζολικὰς ἐσφ
ἀφθόνου ἐπιδόσεως τῶν ἐπιτ
ναιολογισμὸς ἀπὸ τὸν ἐπιτελεστικὸν
τον «Ἀκρόπολιν» τὸ ἀναφορικὸν πρὸ
γιαλόφ». Ἡ ἀνησυχίας σπεῖ, φαι
ἀγωνιῶν ἐπὶ τῆς φερομένης ἀφ
λήλα καὶ τὸ ποῖον. Ἐπὶ τέλους, ἀφ
θέσεως «Ἐλευθερίας» καὶ ἐπ
σαι οἱ θεατοὶ οὐδὲ μίαν στυγνὴν
τοῦ κομμουνιστικοῦ ἀλλεπαλ
λὰ τὸ ποῖον προκαλοῦνται σ
τῶν συγκεντρώσεων καὶ ἀγορεύ
ταινίαν αὐτὴν τοῦ προτσγανιστοῦ
βοῦρ Μπαρτ. Ἡ φήμη τοῦ αὐτοῦ
ζεται γνωστὸς ἀπὸ μίαν ταινί
ταὶν τοῦ Πατσγάλη, ὁπου, ὡς «ἔδολα
τοῦ ἐπαναστάτου, παρουσιάζει τὸ
γα τοιαύτην ἐξέλιξιν κομικοῦ, δι
γε τὴν δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ
τὸν Σαρλώ δσον ἀφορᾷ τὴν ψυχο
λογίαν καὶ τὸ μιμίδι τοῦ παλιάν
τος. Στὴν Γερμανίαν ἡ σπεράτα
τοῦ ἔργου, ἀλλὰ τὸν ἐπιτυχίαν, ποὺ
πράγμα σπάνιον ἔργον. Ὁλόκληρο
φιὸν ἔργον. Ὁλόκληρο ὁ σκότος
ἔργα τὸ πὸ ἐυθουσιαστικὸ λέ
για.

Κατερδάτης Γεράσιμος

σύρει δρμητικὰ καὶ τοὺς ρίγει στὰ σημεῖα τῆς τελείας καταστροφῆς ἐὰ ἀπὸ τὸν ἀνοιξιάτικο ἀβίαια τοῦ Πειραιῶς συνεπαλάσεων ἐνὸς πνεύματος της περιοχῆς τῆς Κοκκινιᾶς, καὶ ἐ φθέγξασε κατὰ λέξιν:

Παπαγεωργόπουλος Παναγιώτης

νικὰ ἀπὸ τὴ τέρμα τοὺς. Ξαναπιάνουν τὰ ἴδια τραγούδια ποὺ τὰ τρα-γοῦσε ἐρείπια τῆς Ὑπάρξεώς των τὰ ἀνάμεσα, ὅπου ἐγγενήθησαν ἄλλοτε ἐν ἀφθόνοις καὶ ἐν ἀνέσει. Ἄλλοτε τοὺς ἔκανε διάφορα πε-ράσματα ἀπὸ τὴ ζωή, ἔκανε καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὰ ἐρείπια ἐκείνα τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἀνέσεως ἐπροχώρησε σὲ ἀπόλυτη ἀνέχεια καὶ ἐξαθλίωσιν. Ἐκεῖ ἀπὸ τὰ ἐρείπια ἐκείνα προχώρησε σὲ ἀπόλυτη ἀνέχεια καὶ ἐξαθλίωσιν. Ἐκεῖ ἀπὸ τὰ ἐρείπια ἐκείνα προχώρησε σὲ ἀπόλυτη ἀνέχεια καὶ ἐξαθλίωσιν. Ἐκεῖ ἀπὸ τὰ ἐρείπια ἐκείνα προχώρησε σὲ ἀπόλυτη ἀνέχεια καὶ ἐξαθλίωσιν.

Ὡς ἀπ' ἀρχῆς εἶχεν ἀναγγελθῆ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Πρωΐας», ἡ διανομὴ τοῦ ἐκ 500 σελίδων δυο μέ-ρους τοῦ «Ἐπιτόμου Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ» μας, θ' ἀρχίσῃ τὴν 1ην Μαρτίου εἰς ὅσους ἀποστείλουν τὰ δελτία ἀπὸ τῆς 29ης Νοεμβρίου μέχρι τῆς 10ης Μαρ-τίου συμπεριλαμβανομένης.

Ὁ Ἀλφόνσος εἰς τὴν Ἀκρόπολιν

Ὁ τέως βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας Ἀλφόνσος κατὰ τὴν πραγθεσινὴν του ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ὅπως τὸ εἶδεν ὁ σκιτσογράφος μας κ. Νοΐτ.

Ἑλλην.-Γαλλικὸς Σύνδεσμος

Μυθαίριον Πέμπτην 25 Φεβρου-αρίου καὶ ὥραν 6 μ.μ. εἰς τὴν αἴθου-σαν τελάχιστης τῆς γαλλικῆς στρατιω-τικῆς ἀποστολῆς παρὰ τῇ κυβερνήσει τῆς Σχολῆς Πολέμου (παλαιὸν κτίριον τῆς Ἀκαδημίας Λακὼν θέλει ομιλή-σει ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὁ κ. Ἀνδρέας Μι-χαὴλ ἐπὶ τῆς μαχῆς τοῦ Μαρνῆ. Μετὰ τὴν ὁμιλίαν θὰ ἀκολουθήσῃ κοινὸν δεῖπνον ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθρο-πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ὅσον τάχιον ἀνανεώσωσι τὰς συνδρομὰς τῶν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἀναμένῃ μετὰ χαρᾶς τὴν ἀνανέωσιν τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου.

Ἀπὸ τὸν κόσμον των ματαιοτήτων

Τὰ ἐτρέξαν-χάντ, ἢ τὰ ἐκυνή-σαν τοὺ θησαυροὺς διὰ τὰ ἐκδη-λώσεις ἀγγλομανίας—ἐν ὀπάρχουσι διὰ-φορετικοὶ ἀνθρωποι ἐν τῇ ἀλλ, ὅσον δια-γκὰ καὶ τὰ εὐσεργεῖς-σάσπα ἢ τὰ ἀναβολεῖα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀπο-καλουμένου Ἐθνικοῦ Ἀθλητικοῦ Κ-ρικετικὸν. Ἐκεῖ χάριν κυνήγιον τοῦ ἐλαφιοῦ μὲ ἄσπρα φορεσιὰ καὶ γυαλίζουν ἀπὸ ἀσπρίλα, ἀλλὰ καὶ χωρὶς ἀσπρίλα, ἀλλὰ καὶ χωρὶς φορεσιὰ καὶ γυαλίζουν ἀπὸ ἀσπρίλα, ἀλλὰ καὶ χωρὶς ἀσπρίλα καὶ φορεσιὰ καὶ γυαλίζουν ἀπὸ

δεν είνε πάρα πολύ άργά δπως κατασλίζεται εις τους ανωτέρω, διότι η Ρωσσία δυνατόν, από στιγμής εις στιγμήν να τροβήξη πολύ μακρυά.

ΑΥΡΙΟΝ: Η συνέχεια.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός 3627

Το Δικαστήριον του εν Αθήναις Πρωτοδικείου, αποτελούμενον εκ των Δικαστών Ν. Εθθυμίου, προεδρεύοντος [illegible] και Εισαγγελέως του Πρωτ. Αντιπροέδρου κ. Σταυρινού, Ι. Πίσκολα και Φ. Σταυρίδου, συνεκροτήθη δημοσία εν τω αιθουσίω του τη 20 Απριλίου 1931 και ώραν 9 π.μ. προκειμένου περί της από 20 Απριλίου 1931 αιτήσεως του εν Αθήναις Προτοδικου Αθανασίου Ι. Ιωαννου, κατοικούντος εν Αθήναις, οδός Πανεπιστημίου αριθ. 5, ήτις εγράφη εν τω ειδικώ βιβλίω αιτήσεων υπ' αριθμόν 48791/1931 περί επαλλήλου αγορεύσεως του αιτούντος και της αντιδίκου αυτου Ελένης Ιωαννου, κατοικούσης εν Αθήναις οδός Πανεπιστημίου αριθ. 5, δι' ην ωρίσθη δικασίμος η από 20 Απριλίου 1931 ημέρα Δευτέρα και ώρα 9 π.μ. Κατά την εκφώνησιν της υποθέσεως εκ της εν τω ειδικώ βιβλίω εγγραφής παρέστησαν δια μεν τον αιτούντα ο δικηγόρος Αθηνών Ιωάννης Ν. Καραγιάννης, δια δε την αντίδικον αυτου ο δικηγόρος Αθηνών Ιωάννης Ν. Παπαναγιώτου, ως δε εκ των εκθέσεων των δικηγόρων της διαδίκου προέκυψεν ότι η μεταξύ των διαδίκων συζυγία διελύθη δια της από 20 Απριλίου 1931 αποφάσεως του παρόντος Δικαστηρίου, ήτις εγράφη εν τω ειδικώ βιβλίω υπ' αριθμόν 48791/1931 περί επαλλήλου διαζυγίου, ενώπιον του οποίου ο αιτών εζήτησε την επικύρωσιν της ανωτέρω αποφάσεως, ενεχειρίσθη δε εις την αντίδικον αυτου η από 8 Απριλίου 1931 κλήσις προς εμφάνισιν ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά την δικασίμον της 20ης Απριλίου 1931 και ώραν 9 π.μ. προς συζήτησιν της αιτήσεως του αιτούντος περί επαλλήλου αγορεύσεως, ως και η από 15 Απριλίου 1931 κλήσις προς εμφάνισιν ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά την δικασίμον της 20ης Απριλίου 1931 και ώραν 9 π.μ. προς συζήτησιν της αιτήσεως της αντιδίκου του αιτούντος περί επαλλήλου αγορεύσεως, ως και η από 20

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Ο ΠΑΠΑ-ΕΥΘΥΜ ΘΕΤΕΙ ΟΡΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΝ ΤΩΝ ΝΑΩΝ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὰς παραμονὰς τῆς συζητήσεως ἐν τῇ Τουρκικῇ Βουλῇ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μειονοτήτων, σημειοῦνται ὑποπτοι ἐνέργειαι τῶν Παπαευθυμικῶν. Τὸ ὄργανον τούτων γράφει ὅτι ὁ Παπαευθύμ, ὑπὸ τινας προϋποθέσεις, ἐπιστρέφει τοὺς ναοὺς τοῦ Γαλατᾶ, τοὺς ὁποίους ἤδη κατέχει, εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν πλέον Ρωμηοί, γράφει, ἀλλὰ μόνον Τουρκορθόδοξοι. Ἴσως ὅμως ἡ ἐν προκειμένῳ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑπεχρέωσε τὸν Παπαευθὺμ ν' ἀποδώσῃ τοὺς ναούς.

Πάντως ἡ δημιουργηθεῖσα κατάστασις ἀποθαρρύνει τὴν ἐνταῦθα Ἑλληνικὴν μειονότητα. Ἡ «Βακὴτ» παρατηρεῖ ὅτι ἔληξε διὰ τὰς μειονότητας τῆς Τουρκίας ἡ μεταβατικὴ κατάστασις, ἀφοῦ ἐπιτρέπονται εἰς τοὺς Ρωμηοὺς τὰ ταξείδια εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀνατολῆς. Ἐν τούτοις ἡ «Γενὶ-Γκιούν» πληροφορεῖται ὅτι ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου θὰ ψηφισθῇ ὁ νόμος περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ἐργασιῶν εἰς τοὺς ξένους, ἐν πρώτοις εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἐστιατορίων καὶ καφενείων, ὅστις πλήττει καιρίως τὴν Ἑλληνικὴν μειονότητα.

ΤΑ ΓΝΩΣΘΕΝΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΣΟΦΙΑ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ ἐκλογαὶ αἱ διεξαχθεῖσαι χθὲς εἰς τὰς ἡμίσεις ἀγροτικὰς κοινότητας τῆς Βουλγαρίας διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων ἀπέληξαν εἰς νίκην τῶν κομμάτων τοῦ ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ, τὰ ποῖα ἔλαβον τὰ 74 % τῶν ψήφων. Οἱ κομμουνισταὶ ἔλαβον 14 %, ἡ δημοκρατικὴ συνενόησις μόνον 6 %. Ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν ἐκλεγέντων ὑποδηλώνει ὅτι ὁ σημαίνων τοῦ ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ ἀνήκουν εἰς τὸ ἀγροτικὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον κατήρτισε ψηφοδέλτια ἀνεξάρτητα εἰς τὰς πλείστας τῶν κοινοτήτων.

ΣΟΦΙΑ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Τύπος, παραθέτων τὰ ἀποτελέσματα τῶν χθεσινῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοὺς ἐπισήμους ἀριθμούς, τονίζει ὅτι τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἐπιβεβαιοῦν τὴν σημαντικὴν μείωσιν τῆς ἐπιρροῆς τῶν κομμουνιστικῶν στοιχείων εἰς τὴν ὑπαιθρον χώραν. "Ολοι οἱ πολιτικοὶ ἐκφράζουν τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μπολσεβικικὴ δρᾶσις εἰς τὰ χωρία ἡ ὁποία εἶχεν ἐνταθῆ πρό τινων μηνῶν, ὑπέστη ἤδη πλήρη ἐκλειψιν.

Ο Κ. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ ΔΙΑΤΑΣΦΗΜΑΣ ΠΕΡΙ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 22. (Ἀθην. Πρ.). — Ὁ κ. Τιτουλέσκο ἀνεχώρησεν εἰς Γενεύην. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐδήλωσε πρὸς τὸ Πρακτορεῖον Ράντορ τὰ ἑξῆς :

«Ὅπως ἐδήλωσα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀφίξεώς μου, σκοπὸς τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ παρουσίας μου εἶναι ἡ ἐξέτασις ζητημάτων σχετιζομένων πρὸς τὴν ἐν Λονδίνῳ καὶ Γενεύῃ ἀποστολήν μου. Θέλω νὰ τονίσω ὅτι ὅλαι αἱ φῆμαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐδῶ ἀφιξίν μου ἦσαν φανταστικαὶ ὡς καὶ ἐκεῖναι δι' ὧν μοὶ ἀπεδίδοντο προθέσεις ἀναμίξεως εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας. Συνήντησα τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας ὅπως συζητήσω μετ' αὐτῶν τὰ κυριώτερα προβλήματα τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς καὶ ἔσχον τὴν ἱκανοποίησιν νὰ διαπιστώσω ὅτι αἱ γνῶμαι μου ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου δὲν διίσταντο. Κατόπιν τῶν συνομιλιῶν τουτων καὶ ἰδίᾳ κατόπιν τῆς συνομιλίας ἣν ἔσχον μετὰ τοῦ "Ανακτος, καὶ τῆς εὐμενείας μεθ' ἧς οὗτος ὑπ' ἀριθ. 5325)1924 ἀποφάσεώς του αὐτοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὁποίου, κατὰ τὸ προσαγόμενον καταστατικὸν αὐτοῦ, ταυτικὰ μέλη ἀπεδέχθη τὰς ἀπόψεις μου, μεταραλλάξαντος εἰς τὴν γενεύην με κεχαραγμένην ἐκ τῶν προτέρων τὴν πολιτικὴν ἣν θ' ἀκολουθήσω καὶ μὲ τὸ αἴσθημα ὅτι αἱ γνῶμαι τῶν πολιτικῶν μας ἀνδρῶν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα θὰ συζητήσωμεν ἐν Γενεύῃ εἶναι ταὐτόσημοι».

Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΒΟΛΟΥ ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

ΒΟΛΟΣ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Βόλου συνελθὸν ἐκτάκτως σήμερον ἀπέστειλε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας τηλεγράφημα δι' οὗ ζητεῖ νὰ ληφθοῦν μέτρα ἐπειγόντως πρὸς πρόληψιν καταστροφῶν τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου τῆς Θεσσαλίας, ὅστις ἐπλήγη λόγῳ τῶν ἀλλεπαλλήλων πτωχεύσεων τῶν τοπικῶν Τραπεζῶν. Ζητεῖται συγκεκριμένως ἡ ἀνανέωσις τῶν γραμματίων ἐπὶ καταβολῇ τόκων καὶ ἑνὸς 10—15 % ἐκ τοῦ κεφαλαίου, ἡ χορήγησις ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν πιστώσεων, ἡ ἀναλήψις ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἢ τῆς Ἐκδοτικῆς τοῦ ἡμίσεος τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν πρὸς τοὺς ἐμπόρους καὶ ἔτι μεγαλυτέρα μείωσις τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου.

ΒΟΛΟΣ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον ὑπεβλήθη σήμερον ὑπὸ τοῦ κ. Βασ. Πλαγιαρᾶ αἴτησις πτωχεύσεως κατὰ τῆς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, εἰς ἣν εἶχεν οὗτος καταθέσεις 400.000 δραχμῶν. Ἐν τῇ αἰτήσει ἀναφέρεται ὅτι ἡ Τράπεζα οὐσιαστικῶς ἦτο εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως ἀπὸ τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1931, διότι εἰσέπραττε διὰ γραμματίων τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Βόλου καὶ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος ποσὰ 6 ἑκατομμυρίων δραχμῶν δι' ὧν ἐνήργει τὰς πληρωμάς της.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἔγινε χθὲς τὴν ἑσπέραν σύσκεψις εἰς ἣν ἔλαβον μέρος ὁ κ. ὑπουργός, οἱ Θεσσαλοὶ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ καθὼς καὶ ἡ ἀφιχθεῖσα πρὸ ἡμερῶν ἐπιτροπὴ τῶν Θεσσαλῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐμπόρων. Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθη τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπόμνημα τῶν ἐμπορικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων Θεσσαλίας διὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτουν τὴν παροχὴν πιστώσεων εἰς τοὺς ἐμπόρους, ἀνακατατάξιν τῶν ἐπιτηδευματιῶν, ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐνταλμάτων διὰ φόρους τοῦ Δημοσίου καθὼς καὶ διὰ τὴν ταχυτέραν ἀπόδοσιν τῶν καταθέσεων τῆς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου εἰς τοὺς καταθέτας. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἀφοῦ ἐξέθεσαν τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν εἰς ἣν ἔχει περιέλθει ὁ ἐμπορικὸς καὶ ἐπαγγελματικὸς κόσμος τῆς Θεσσαλίας ἐκ τῆς κρίσεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ χρεωστασίου τῶν ἀγροτῶν, παρεκάλεσαν τὸν κ. Ἀλεξανδρῆν καὶ τοὺς βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς ὅπως εἰσηγηθοῦν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν λῆψιν συντόνων μέτρων πρὸς πρόληψιν δυσαρέστων συνεπειῶν.

Ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν θὰ συναντηθοῦν τὴν πρωΐαν μὲ τὸν κ. Βουρλούμην, τὸ δὲ ἀπόγευμα μὲ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διὰ νὰ συζητήσουν μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ληπτέων μέτρων.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΛΗΣΤΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Λύριον τὴν πρωΐαν ὅπισθεν τῶν φυλακῶν Ἐπταπυργίου θὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ληστοῦ Α. Μαργίγγου, ὅστις κατὰ τὸ 1928 διέπραξε ληστείαν μετὰ φόνου ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Γουμενίτσης.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΠΑΥΕΙ ΠΡΩΤΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΝΗ ΧΡΕΗ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 22. (Τρανζόσεαν). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Κων)πόλεως ὅτι, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Τύπου, ὁ δημοσιευθησόμενος τουρκικὸς προϋπολογισμὸς οὐδεμίαν διάταξιν θὰ περιέχῃ διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ τουρκικοῦ χρέους.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΟΙΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΑΓΟΡΑΣ

Συνῆλθε χθὲς εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ ἠσχολήθη ἐπὶ τῆς Κυβερνητικῆς σκέψεως περὶ ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς συναλλάγματος.

Τὸ Συμβούλιον κατήρτισεν ὑπόμνημα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ ὁποῖον τονίζει ὅτι πρὸ τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τῶν εἰσαγωγῶν, οὔτε κἂν σκέψις πρέπει νὰ γίνεται περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς, ἡ τυχὸν δὲ πραγματοποίησις τῆς σκέψεως ταύτης θὰ δημιουργήσῃ σοβαρὰς ζημίας καὶ κινδύνους διὰ τὸ ἐμπόριον.

Τὸ ὑπόμνημα θὰ ἐπιδοθῇ τὴν πρωΐαν σήμερον εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς ὑπουργοὺς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Ὑπογραφεῖσα ὑπὸ τῶν κ.κ. ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκοινοποιήθη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐφαρμογὴν ἡ κάτωθι ἀπόφασις περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος :

"Αρθρον 1ον : Ἐπιτρέπεται εἰς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας, δυναμένας συμφώνως τῷ καταστατικῷ των νὰ χορηγοῦν μακροπρόθεσμα δάνεια εἰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας, ὅπως μέχρις ἐξαντλήσεως τοῦ εἰς βραχυμάς ἑταιρικοῦ αὐτῶν κεφαλαίου χορηγοῦν εἰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις, κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δανεια μακροπρόθεσμα συνομολογούμενα μὲν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα, ἀλλὰ καταβαλλόμενα εἰς δραχμάς, ἐξοφλητέα ἐντὸς πέντε ἐτῶν κατ' ἐλάχιστον ὅριον, τοῦ δανειζομένου ἀπαλλασσομένου τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐκχώρησιν τοῦ συναλλάγματος τούτου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

"Αρθρον 2ον : Τροποποιεῖται τὸ σχετικὸν ἄρθρον προγενεστέρας ἀποφάσεως «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος» ὡς ἀκολούθως :

Αἱ κατὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1931 ὑφιστάμεναι παρὰ Τραπέζαις ἢ πιστωτικοῖς ἱδρύμασι καταθέσεις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἢ ξένα νομίσματα καὶ τραπεζογραμμάτια, δὲν δύνανται νὰ μεταφέρωνται ἀπὸ Τραπέζης εἰς Τράπεζαν ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπαγορεύεται καὶ ἡ ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον μεταφορὰ καταθέσεων εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἢ ξένα νομίσματα καὶ τραπεζογραμμάτια παρὰ τῇ αὐτῇ Τραπέζῃ.

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΑΤΕΛΟΥΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ

Ὑπογραφὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀπεστάλη πρὸς δημοσίευσιν διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζονται τὰ τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς ἀραβοσίτου, βαμβακοσπόρου καὶ κριθῆς.

Κατὰ τὸ διάταγμα τοῦτο τελωνεῖα δι' ὧν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγὴ ἀραβοσίτου καὶ κριθῆς, ὁρίζονται τὰ τοῦ Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν, Καβάλλας, Ἀλεξανδρουπόλεως, Πύλου, Κερκύρας, Πρεβέζης, Ἀστακοῦ καὶ ἄλλα.

Εἰς τὴν παραλαβὴν δέον νὰ παρίσταται καὶ ἐν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ ἀραβόσιτος ἢ ἡ κριθὴ παραδίδονται εἰς τὸν εἰσαγωγέα ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ, παρεχομένης ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἢ τῶν ἑνώσεων συνεταιρισμῶν, ἢ τῶν συνδέσμων κτηνοτρόφων. Ἡ προσωρινὴ αὕτη ἀτέλεια μετατρέπεται εἰς ὁριστικὴν ὅταν βεβαιωθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Νόμου ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ τελωνεῖον ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἀραβοσίτου ἢ τῆς κριθῆς διὰ τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον τοῦ ἐπιτρέπομενον.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Συνῆλθε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Βουλῆς ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπὶ τῆς Παιδείας ἐπιτροπὴ καὶ ἐνέκρινε τὸ νομοσχέδιον περὶ Φυσικῆς Ἀγωγῆς μὲ ἐλαφρὰς, κατὰ τὸ πλεῖστον, τροποποιήσεις.

Μεταξὺ τῶν τροπολογιῶν αἱτινες ἐπηνέχθησαν εἰς τὸ νομοσχέδιον εἶνε, ὅπως οἱ γυμνασταὶ διορίζωνται μὲ τὸν βαθμὸν γραμματέως β' ἀντὶ ἀκολούθου, ὡς προέβλεπε τὸ νομοσχέδιον, ἀπαλείφθη δὲ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἡ διάταξις ἡ ἀπαγορεύουσα εἰς τὰς γυμναστρίας τὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ παραμονὴν μετὰ τὸν γάμον. Καθωρίσθη ἐπίσης ὅπως οἱ γυμνασταὶ (καὶ αἱ γυμνάστριαι) ὑποβάλλωνται εἰς ἰατρικὴν ἐξέτασιν κατὰ σύντομα χρονικὰ διαστήματα πρὸς διαπίστωσιν τῆς σωματικῆς των καταστάσεως. Αἱ γυμνάστριαι θὰ δικαιοῦνται συντάξεως μετὰ τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

ΤΟΝ ΕΣΚΟΤΩΣΕ ΜΕ ΕΝΑ «ΣΤΥΛΙΑΡΙ»

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν μετεφέρθη ἀπὸ τὸ Κατανδρίτι εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὁ Σπύρος Μπαλῆς, ἐτῶν 21, φέρων μέγα κάταγμα εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ διαπελῶν ἐν ἀφασίᾳ. Ὁ τραυματίας μετά τινα ὥραν ἐξέπνευσεν. Οἱ παραδώσαντες τοῦτον εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, οἵτινες ἦσαν ἰδιῶται, εἶπον ὅτι τὸ κάταγμα προήρχετο ἀπὸ κτύπημα τὸ ὁποῖον τοῦ κατέφερε μὲ «στυλιάρι» ἕνας ἄλλος συγχωριανός του.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ Δ'Α ΤΟ ΕΛΑΙΟΝ

Μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Κερκύρας πρὸς προστασίαν τοῦ ἐλαίου ὑπεγράφη συμπληρωματικὴ σύμβασις, διὰ τῆς ὁποίας ἀνατίθεται εἰς τὸν ὀργανισμὸν ἡ ἀγορὰ 2.500.000 ὀκάδων ἐλαίου ἐκ τῶν περιφερειῶν Κερκύρας καὶ Λευκάδος. Ἡ ἀγορὰ τοῦ ἐλαίου θὰ γίνῃ εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν εἰς ἣν θὰ ἀγορασθῇ ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τὸ ἔλαιον ἀπὸ τὰς ἄλλας περιφερείας.

ΑΠΟΨΕ ΚΑΤΑΤΙΘΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΟ Ν)ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΑΝΑΒΟΛΗΣ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΕΠΙΣΠΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΕΑΝ ΛΗΦΘΗ ΕΓΚΑΙΡΩΣ Η ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ΑΥΤΑΙ ΘΑ ΔΙΕΞΑΧΘΟΥΝ ΕΝΤΟΣ ΙΟΥ ΜΑΪΟΥ

Καταρτισθὲν κατατίθεται ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν Βουλὴν, κατὰ τὴν σημερινὴν της συνεδρίασιν, τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀναβολῆς τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, αἱ ὁποῖαι ἔπρεπε νὰ γίνουν τὸν Ἀπρίλιον.

Τὸ νομοσχέδιον ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν α' ἀνανέωσιν τῶν γερουσιαστῶν εἰς τὰς περιφερείας τῆς σειρᾶς γ' καθὼς καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, θέλουσιν ἐνεργηθῇ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν καὶ αἱ προσεχεῖς βουλευτικαί».

Η ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ νομοσχεδίου προτάσσεται αἰτιολογικὴ ἔκθεσις, εἰς τὴν ὁποίαν τονίζεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις, μὴ θέλουσα νὰ ρίψῃ εἰς διπλοῦν ἐκλογικὸν σάλον ὡρισμένας ἐπαρχίας καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ περιορίσῃ τὰς διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν δαπάνας κατὰ τὸ δυνατόν, εἰσηγεῖται εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ψήφισιν νόμου περὶ διενεργείας τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ τρίτου τῆς Γερουσίας μαζὶ μὲ τὰς βουλευτικάς.

Ἐκ μέρους τόσον τοῦ κ. ὑπουργοῦ ὅσον καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐτονίζετο καὶ χθές, ὅτι δὲν ὑφίσταται ζήτημα ἀντισυνταγματικότητος τοῦ νομοσχεδίου.

ΟΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΑΙ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐδόθη αἴτησις ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων ὅπως, τροποποιουμένου τοῦ σχετικοῦ νόμου, εὐρυνθῇ ὁ κύκλος τῶν ἐκλεκτόρων, οἱ ὁποῖοι ἐκλέγουν τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐπαγγελματιῶν. Ζητεῖται δηλαδὴ νὰ καθορισθῇ ὅτι οἱ ἐπαγγελματίαι γερουσιασταὶ θὰ ἐκλέγωνται τοῦ λοιποῦ ὄχι ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἐπαγγελματικῶν ἐπιμελητηρίων, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ συμβούλια τῶν ἀπαρτιζόντων τὰς κατὰ τόπους ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν.

Ὁ κ. Λιδωρίκης, καθ' ἃ ἀνεκοίνωσε χθές, εὑρίσκει δίκαιον τὸ αἴτημα τοῦτο, δὲν ἀποκλείεται δὲ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἀξίωσιν ταύτην τῶν ἐπαγγελματιῶν, εἰσηγούμενος σχετικὸν νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλήν. Κατὰ συμπληρωματικὰς μας πληροφορίας, τὸ σχετικὸν σχέδιον νόμου ἀνέλαβε νὰ καταρτίσῃ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅπως κατ' ἐπανάληψιν ἐγράψαμεν, θεωροῦντες ὡς ἀντισυνταγματικὴν τὴν μὴ ἐνέργειαν τῶν τμηματικῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν μέχρι τῆς 21ης Ἀπριλίου, ὁπότε λήγει ἡ α' τριετία ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῆς Γερουσίας, θὰ ἀντιταχθοῦν ἐν τῇ Βουλῇ ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναβολῆς. Ἀναγνωρίζοντες ἐν τούτοις τὴν σκοπιμότητα τῆς ταυτοχρόνου ἐνεργείας τῶν τμηματικῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν μὲ τὰς γενικὰς βουλευτικάς, θὰ τονίσουν ὅτι ἡ ἐνδεδειγμένη λύσις εἶνε προφανῶς, ἡ ἐπίσπευσις, δηλαδὴ, τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ δηλώσουν ὅτι ἡ κυβέρνησις, διαθέτουσα τὴν πλειοψηφίαν ἐν τῇ Βουλῇ, εἶνε καὶ ἡ ἁρμοδία, ἀλλὰ καὶ ὑπεύθυνος, διὰ τὴν δοθησομένην λύσιν.

Ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος καὶ συνειργάσθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα μετὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀποφασισθείσης κατὰ τὴν συνεργασίαν αὐτὴν τῆς ὑποβολῆς ἀπόψεως εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναβολῆς τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ψηφίσεώς του συζήτησιν θ' ἀποκρούσῃ τὴν ἀποψιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως περὶ ἀντισυνταγματικότητος τῆς ἀναβολῆς. Ἐπιμένων δὲ εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου, θὰ ἐκδηλώσῃ τὴν εἰλημμένην ἤδη κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἀπόφασιν περὶ ἐπισπεύσεως τῆς ἐνεργείας τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἡ τελικὴ ἐν προκειμένῳ κυβερνητικὴ ἀπόφασις, κατὰ πληροφορίας ἀπολύτως ἀσφαλεῖς, δὲν πρόκειται νὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος ἐνεργειῶν τῆς κυβερνήσεως. Ἐάν, ὅπως ἐλπίζῃ ἡ Κυβέρνησις, ἡ γνωμάτευσις τοῦ κ. Νηγίερ εἶνε εὐνοϊκὴ καὶ πρὸ παντὸς ἐὰν μετὰ τὴν γνωμάτευσιν αὐτὴν ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνάληψις τῆς προκαταβολῆς τῶν 2 ½ ἑκατομμυρίων λιρῶν, εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ ἐνέργεια τῶν ἐκλογῶν θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τοῦ Μαΐου. Ἐνέργεια αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου, ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ, σχεδὸν ἀποκλείεται, διότι διὰ τὴν διαπραγμάτευσιν τῆς προκαταβολῆς θὰ παραστῇ ἀνάγκη ἐν νέου μεταβάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Λονδῖνον καὶ Παρισίους.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΛΙΔΩΡΙΚΗ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐρωτηθεὶς χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπὶ τῆς πληροφορίας κατ' ἣν ἡ Βουλὴ πρόκειται νὰ διαλυθῇ προκηρυσσομένων διὰ τὸν Μάϊον ἐκλογῶν, ἔδωκε τὴν ἀπάντησιν ὅτι τοῦτο εἶνε ζήτημα κυβερνητικόν.

Ἐπίσης ὁ κ. Λιδωρίκης εἶπεν ὅτι δὲν γνωρίζει τι θὰ ἐπακολουθήσῃ ἂν τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως καταψηφίσουν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον θὰ κατατεθῇ σήμερον διὰ τὴν ἀναβολὴν τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν.

Εἰς τὴν συνομιλίαν του ἐν τοῦτοις ὁ κ. ὑπουργὸς ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι βαίνομεν ἤδη πρὸς διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ ταχείαν διενέργειαν καὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἄλλως τε εἶνε γεγονὸς ὅτι ἐδόθησαν ἐντολαὶ πρὸς τοὺς νομάρχας ὅπως συμπληρώσουν τὰ τυχὸν ἐλλείποντα ἐκλογικὰ εἴδη τῶν περιφερειῶν των, ἐλήφθη δὲ ἐντεῦθεν μέριμνα διὰ τὴν ἐγκαιρον προμήθειαν ψηφοδελτίων, ἵν' ἀποσταλοῦν αὐτὰ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Περίπτωσιν μεταβολῆς τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ὡς πρὸς τὰς περιφερείας, ὁ κ. Λιδωρίκης τοὐλάχιστον ἀποκλείει,